

Datum: 08.12.2017

Medij: Politika

Rubrika Društvo

Autori: Dragana Jokić Stamenković

Teme: Republički fond za penzijsko i invalidsko osiguranje (PIO); Penzije

Napomena:

Površina: 603

Tiraž: 35000

Naslov: U PIO fondu besplatna "potvrda o životu"

Strana: 1,7

У ПИО фонду
бесплатна
„потврда
о животу” стр. 7

Datum: 08.12.2017

Medij: Politika

Rubrika: Društvo

Autori: Dragana Jokić Stamenković

Teme: Republički fond za penzijsko i invalidsko osiguranje (PIO); Penzije

Naslov: U PIO fondu besplatna "potvrda o životu"

Napomena:

Površina: 603

Tiraž: 35000

Strana: 1,7

У пензионом фонду потврда о животу – бесплатна

Они који су стекли пензију у некој од бивших југословенских република, а ових дана покушавају да набаве уверење да су живи – на шалтеру у Немањиној лако могу доћи до њега

Не може ћирилицом и на екавици, већ латиницом и ијекавски. Само тако разумеју, „на босанском“, у сарајевском Федералном заводу за мировинско и инвалидско осигурање Босне и Херцеговине, али је најбоље писати на формулару који ова установа има на свом сајту, као и на порталу српског Фонда ПИО. Мада, за старије људе који не баратају компјутером, то и није баш изводљиво...

Ево и целе приче. До ове године слање такозване потврде о животу због наставка примања пензије Мирку Савићу, који треће доба проводи у Београду, сваког децембра је било чиста формалност. Одлазио је у општину, добијао папир којим је доказивао да је жив, слао га у Сарајево и све је било како закон налаже. Због промене прописа овог пута је отишао код нотара као замене за општински шалтер, за 540 динара добио оверену потврду да је жив, исписану ћирилицом и одмах је послао у сарајевски фонд за пензијско осигурање. Из града у којем је провео радни век убрзо му је стигао одговор да његов документ не признају и да неће наставити да му шаљу пензију ако им не пошаље потврду написану на босанском језику, односно латиницом, на ијекавици.

Када је опет покуцао на врата јавног бележника, он му је објаснио да,

Фото: А. Васиљевић

у складу са законом, у Београду издаје потврде само на званичном државном писму – ћирилицом, и рекао му да затражи услуге судског тумача за босански језик. За превод једне стране документа, који је до ове године без проблема добијао у општини, на латиници и српском језику, Мирку је тумач затражио 1.250 динара. Имао је среће што га је јавни бележник по саветовао да оде у Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, где је после двадесетак минута чекања у реду проблем решио.

У ПИО фонду, у Немањиној улици у Београду, Мирко је без икакве накнаде добио Потврду о животу на латиници, на „босанском или бошњачком језику“ и образцу скинутом са сајта федералног завода. У овој републичкој установи сазнајемо да се овај документ у суду и општини наплаћивао, па је логично да и нотари сада наплаћују његову оверу, али да се на њиховим шалтерима одувек бесплатно издавао.

– Иностранци пензијски фондови траже од корисника пензије који имају пребивалиште у другој држави да им једном годишње достављају потврде о животу како би документовали да су живи. Тиме се избегавају могуће злоупотребе. Поред тога што потврда о животу може да буде оверена код јавног бележника, овера се и даље обавља и у свим организаци-

оним јединицама Фонда ПИО на језику државе у коју се потврда шаље. Њено издавање код нас је бесплатно и никакав превод није потребан – истичу у ПИО фонду и додају да грађани на свим њиховим шалтерима могу добити образце потврда о животу на језицима бивших република и још неких држава, али их могу и одштампати са сајта www.pio.rs, из менија „образци“.

У Јавнобележничкој комори Србије истичу да до сада нису примили ниједан приговор који се односи на издавање Потврде о животу за кориснике пензија из Федерације Босне и Херцеговине. То и не чуди. Јер ни јунак наше приче није имао времена да се враћа у комору и истерује мак на конач, уместо да тражи пут до документа који му пензију значи.

– У складу са чланом 18. Закона о јавном бележничтву нотар саставља јавнобележничке исправе, између осталих и потврду да је одређена особа у животу, на српском као службеном језику, ћириличким писмом. А на подручјима локалних самоуправа, где су у службеној употреби и језик и писмо националне мањине, јавнобележничке исправе састављају се на српском језику, ћириличким писмом или на језику и писму националне мањине, или на оба језика и писма, у складу са захтевом странке – истичу у Јавнобележничкој комори и додају да нотар може по захтеву странке да документ састави и на страном језику, али само уколико има својство судског преводиоца за тај језик.

Како незванично сазнајемо, у западном Срему, у коме је, због великог броја избеглица из те земље, повећана потражња Потврда о животу на хрватском језику нотари излазе у сусрет грађанима. У последњем периоду увели су праксу да флексибилно тумаче закон и да овај и сличне документе пишу на латиници.

Драгана Јокић Стамениковић

